

Posudek bakalářské práce Jana Květiny
Neoslavismus a polská otázka

Letmé seznámení s textem předložené práce by mohlo vzbudit obavy z popisného kompilačního zpracování tématu, jež se v mnoha aplikacích stalo jakýmsi tradičním „přívěskem“ obecných analýz nacionálně slovanských aktivit ve východní Evropě 19. a počátku 20. století. Samostatně se totiž této problematice, se zřetelem k českému historiografickému bádání, tak výrazný prostor nedostává. Jan Květina nicméně od prvních stran své práce přesvědčuje čtenáře, že je suverénním autorem znalým záležitostí dané problematiky, který je schopen ji nahlížet a hodnotit v žádoucí šíři a přitom zachovat pevný rámec vypracované koncepce. Tento nadhled je získán jednak díky široké a důkladné heuristické přípravě, jednak díky schopnosti analýzy. Co se týče heuristického základu, nezůstal autor vázán na sekundární literaturu, kde by nutně byl odsouzen k přehodnocování starších interpretací. Její studium doplňuje jak o znalost původní dobové literatury, tak o archivní výzkum. Navíc využil rovněž své jazykové vybavy a účelně pracuje zejména se stěžejními pracemi anglické a polské provenience.

Podobná příprava Květinovi umožnila zachovat si od tématu značný odstup. Autor jej zakotvuje v dosti širokém, ale účelně pojatém historickém exkurzu, který jen dále potvrzuje jeho schopnost vnímat téma v širokém historickém kontextu. Jeho přesvědčivé analýzy nejsou vedeny v úzkém koridoru tradičních problémových otázek vztahu polsko-ruské, případně polsko-německé politické roviny. Vyváženě kombinují obecné roviny problematiky s jejich specifickými implikacemi (zosobněné v konfrontaci postupů a postojů Zdziechowski - Dmowski, Kramář - Volodimirov) Květina vnímá téma velice citlivě, je schopen postihovat problematiku v jejích hlubších komplikovanějších vztazích a ochoten hledat odpovědi na nově položené otázky. To vše jsou zásadní předpoklady pro kvalitní analýzu, kterou autor předložil.

Zásadnější připomínky nemám ani k formální stránce celé práce. Snad se lze ohradit proti způsobu, jakým Květina uvádí v závěrečném přehledu své archivní zdroje, kdy je rozepisuje nikoli po archivních fondech, ale po jednotlivých dokumentech!

Celkově hodnotím předloženou práci jako velice zdařilou a vedle obhajoby bakalářské práce bych autorovi rád doporučil, aby uvažoval o jejím možném přizpůsobení a dopracování pro veřejnou publikaci.

Práci doporučuji k obhajobě, a to s hodnocením výborně.

Ve Vídni 5. září 2008.

posudek vypracoval
Doc. Vratislav Doubek, Dr.

